

Sygn. akt II K 217/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2018r

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Przybylska

Protokolant sekr. sąd. Ilona Pilarczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu ---

po rozpoznaniu dnia 23.07.2018r.

sprawy **P. B.**

synowi R. i I. zd. C.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 24 grudnia 2017r. w K. na ulicy (...) kierował w strefie ruchu lądowego samochodem osobowym m-ki O. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **P. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego tytułem środka karnego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii prawa jazdy w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat,
3. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w pkt. 2 wyroku zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 24.12.2017r.,
4. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,00 /pięć tysięcy/ złotych,
5. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 230 (dwieście trzydzieści) złotych tytułem kosztów sądowych i opłaty.

SSR Marta Przybylska

Sygn. akt II K 217/18

UZASADNIENIE

W dniu 24 grudnia 2017 roku około godz. 9.50 oskarżony P. B. jechał w miejscowości K. kierując samochodem osobowym marki O. o nr rej. (...). Oskarżony w dniu 23 grudnia 2017 r. spożył 300 ml. whisky i 1 litr piwa. Oskarżony skończył spożywać alkohol około godz. 1:00 w dniu 24 grudnia 2017 r. . Oskarżony został zatrzymany do

kontroli i poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazało, iż prowadził on pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości z następującymi wynikami:

- o godzinie 9 : 55 – wynik 0,48 mg /l,
- o godzinie 10 : 11 – wynik 0, 50 mg /l
- o godzinie 10:46 - wynik 0,35 mg /l
- o godzinie 10 :50 - wynik 0,32 mg /l

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 15 – 16, 100, protokół użycia alkometru k. 2,4, świadectwo wzorcowania k. 3,5, notatka urzędowa k. 1, postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy k.11)

Oskarżony P. B. ma 23 lata, wykształcenie podstawowe. Jest kawalerem, pracuje w firmie kurierskiej (...) z siedzibą w G. jako kierowca - kurier uzyskując dochód w wysokości 3000 złotych miesięcznie. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony nie był wcześniej karany za przestępstwa. Był wielokrotnie ukarany mandatem karnym za wykroczenia drogowe.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 15 – 16, 100, dane o karalności k. 13, zapytanie o ukaranie k. 55)

Oskarżony P. B. w toku postępowania przygotowawczego i na rozprawie przed sądem przyznał się do zarzucanego czynu. Oskarżony złożył wyjaśnienia w których opisał jaki alkohol spożywał i o której godzinie. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w zakresie przyznania się do winy i przebiegu zdarzenia za wiarygodne, gdyż w pełni odzwierciedlają ustalony stan faktyczny, a także wzajemnie uzupełniają się z zebranymi dowodami z dokumentów, w tym protokołem użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnień oskarżonego w zakresie tego o której godzinie skończył spożywać alkohol. Zatrzymany do kontroli spontanicznie i wiarygodnie wskazał, iż była to godzina 1:00 dnia 24 grudnia 2017 r. Następnie w trakcie przesłuchania w dniu 11 stycznia 2018 r. oraz na rozprawie przed sądem wyjaśniał, iż zakończył spożywać alkohol o godz. 22:00 dnia 23 grudnia 2017 r. Zdaniem sądu wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym i zdaniem Sądu stanowią linię obrony przyjętą przez oskarżonego. Przedstawiona przez oskarżonego wersja wydarzeń jest najbardziej korzystna z punktu widzenia jego obrony, jednakże pozostaje ona w sprzeczności z obiektywnie ustalonymi w oparciu o przeprowadzone dowody faktami, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości. Ponadto nie budziła wątpliwości także sprawność urządzenia, za pomocą którego dokonywano pomiaru zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, gdyż posiadało ono ważne świadectwo legalizacji.

Sąd zważył, co następuje:

Artykuł 178a § 1 k.k. penalizuje czyn polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających. Zgodnie z art. 115 § 16 k. k. człowiek znajduje się w stanie nietrzeźwości, gdy zawartość alkoholu w jego krwi przekracza 0, 5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0, 25 mg , albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Występek przewidziany w art. 178a § 1 k. k. jest przestępstwem formalnym, które może nastąpić bez względu czy zaistniał jakikolwiek skutek. Stroną podmiotową tego występku stanowi umyślność.

Oskarżony P. B. wypełnił swoim zachowaniem przedmiotową stronę występku z art. 178a § 1 k. k., gdyż po spożyciu alkoholu, mając powyżej 0,25 mg / l alkoholu w wydychanym powietrzu, wszedł za kierownicę samochodu i wyjechał

nim na drogę publiczną. Oskarżony miał pełną świadomość, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości. Świadczy o tym fakt, że jako dorosły mężczyzna przewidywał, że po wypiciu 300 ml whisky i 1 litra piwa znajduje się w stanie nietrzeźwości. Analiza dowodów zebranych w sprawie wskazuje, iż oskarżony działał umyślnie z zamiarem ewentualnym, gdyż zdając sobie sprawę, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, przewidywał możliwość popełnienia przestępstwa i godził się na to.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem analizy i oceny Sądu, pozwala na przypisanie oskarżonemu winy, gdyż w czasie swojego bezprawnego i karalnego zachowania, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dał posłuchu normie prawnej. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należy ocenić jako duży. Przemawia za tym postawa oskarżonego oraz stopień i rodzaj naruszonego dobra jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się oskarżonego do winy i wyrażenie skruchy oraz uprzednią niekaralność oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze, kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k. k., uwzględniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, Sąd na podstawie 178a § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 10 złotych, uznając, iż jest ona adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara w pełni zrealizuje wobec niego funkcję wychowawczą i represyjną, a jednocześnie stanowić będzie wystarczające ostrzeżenie na przyszłość. Oskarżony ma stałe źródło dochodu. Z uwagi na wymienione wyżej okoliczności Sąd uznał, iż wymierzenie kary pozbawienia wolności, nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania byłoby niewspółmierne do popełnionego przez oskarżonego przestępstwa. Z kolei orzeczenie kary ograniczenia wolności byłoby niecelowe z uwagi na stałą pracę, jaką ma oskarżony. Przy wymiarze ilości stawek dziennych grzywny, na podstawie art. 33 § 3 k.k. Sąd uwzględnił sytuację majątkową, rodzinną i osobistą oskarżonego ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

Z uwagi na fakt, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji i prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, Sąd na podstawie art. 42 § 2 k. k. orzekł w stosunku do P. B. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym ustalając okres trwania orzeczonego zakazu na 3 lata. Sąd przy wymiarze okresu stosowania środka karnego wziął pod uwagę stan nietrzeźwości oskarżonego.

Zgodnie z art. 63 § 4 k.k. sąd zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy oskarżonego od dnia 24 grudnia 2017 r.

W związku ze skazaniem oskarżonego za czyn z art. 178a § 1 kk, na podstawie art. 43a§2 k.k., sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd nie znalazł podstaw aby przychylić się do wniosku oskarżonego o warunkowe umorzenie wobec niego postępowania karnego. Zgodnie z art. 66 § 1 kk sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa. Jak już wyżej wskazano sąd przyjął, iż stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należy ocenić jako duży. Okoliczność, iż stan nietrzeźwości P. B. został stwierdzony w toku przypadkowej kontroli drogowej i nie doszło do żadnego zdarzenia drogowego z jego udziałem nie stanowi tu okoliczności łagodzącej. Wskazywana przez obronę trudna sytuacja rodzinna związana z koniecznością transportu matki oskarżonego do szpitala nie stanowi wystarczającej podstawy do zastosowania wobec P. B. dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania. Oskarżony nadal może być zatrudniony w dotychczasowej firmie jako magazynier, a transport matki do szpitala może zapewnić jego ojciec. Sam fakt, iż kara i środek karny orzekane za przestępstwo stanowić będą dolegliwość wynika z istoty kary. Każda osoba, która dopuszcza się czynu zabronionego musi ponieść tego konsekwencje, które często – w pośredni sposób - obciążają również rodzinę oskarżonego. P. B.

może po upływie połowy okresu stosowania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów wnieść o zmianę formy wykonywania środka w oparciu o art. 182a kkw.

Na podstawie art. 627kpk sąd zasądził od oskarżonego kwotę 230 złotych tytułem kosztów sądowych i opłaty.

SSR Marta Przybylska